

İyilik

– Nacaroğlu · 17 Temmuz 2011

Adam gözlerini dikti..biraz şaşkınlıkla beraber minnettarlık içeren bir tebessümü dudaklarına kondurdu.....sonra ağzından -teşekkür ederim, Allah senden razı olsun sözleri çıktı ve odadan çıktı gitti... koltukta oturan memur, yaptığı işten ve adamın teşekküründen dolayı göğsü kabardı...hani inancı biraz daha eksik olsa kendini cennetlik görecekti....ben ne iyi adamım dedi kendi kendine... Tam bu sırada bir yaşlı kadın girdi içeriye.. elindeki kağıdı memura uzattı...oğlum ben yaşlılık aylığı alacağım şunu imzalarmısın.... -tabi teyze dedi memur...bilgisayarda kayıtlara baktı..bir sorun yoktu..imzalayıp mühürledi evrakı... yaşlı teyze birkaç dakika içinde yapılan işten dolayı sevindi..fazla ayakta beklememişti.. saol yavrum dedi...keşke herkes senin gibi olsa.... memurun gözleri parladı birden... -ne demek görevimiz.. bunu derken kendiyile gurur duyuyordu.... Mesai bitti..evine gitti. ailesiyle ilgilendi..iyi bir baba olduğunu da hissetmişti bu arada...televizyon karşısına oturdu..kanalları dolaşırken...kanalın birinde bir hocadan bahsediliyordu....adını daha önce hiç duymamıştı...yaptığı hizmetlerden , hayatından kesitler sunuluyordu... sunucu hoca nın fakirlere, öğrencilere, darda kalmış esnafa, hastalara yardımından söz ediyordu... bu kişilerin muhatabı hocaydı hep... hatta birinde yardım ettiği öğrencilerle ilgili olarak "fırıncıların geçen ayki paralarını ödeyemedim, haber göndermişler , bizim de imkanımız sınırlı, hocaefendi parayı ödemezse ekmeğe vermeyeceğiz çocuklara demişler. Bu evlatlar aç kalırsa ne yaparız? .....çaresinide hemen ekliyor arkasından... "Bari tiz bir müşteri çıkarsa da evimizi satabilsek..Müşteri de hemen çıkmıyor ki.." ve devam etti sunucu hoca yı anlatmaya uyumaya hazırlanan memur kendi yaptığı iyilikleri düşündü...bi de ismini yeni duyduğu gönenli mehmet efendi' yi .....bilgisayarın başına geçti.. merak ettiği bu hocayı araştırdı...1991 yılında vefat etmişti...bir çok dini ve toplumsal hizmet ve hayırlarda bulunduğunu öğrendi.....daldı biraz utanır gibi oldu.....sıkıldı sonra , ağır geldi herhalde daha iyi birini görmek..... yatağına geçti gözleri kapadı ve uykuya daldı.... Bir ses ona ikinizde gelin yanıma diyordu.....şuursuzca hareket etti yanındaki tanımadığı adamla.... bir köşkün önüne geldiler.... görkemli kapı açıldı...yanındaki adam huzurla içeri girdi..... kendisinde heyecanlanmıştı....tam içeri girmeye hazırlanırken, gönülden gelen bir his dur dedi..... içeride Fahri kainatin efendisi var.... sen girmeye layık değilsin.... sen nefsin için yaptın...boşuna o iyilikler .... Allahın rızasını gözetmedin dedi..... kendi gönlü, kendi nefsi ve benliğine engel oldu girdirmedi içeri..... kenara çekildi....kapı kapandı..... nefis çölündeki kumlara, yağmur damlaları karıştı.... M.N.